Ч. 248. Субота 24 (11) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної.

В дальшій розправі над V. ґрупою виборчої реформи, в справі плюральности голосованя, яка вела ся через второк і середу, промовляв пос. Брайтер, виводячи, що консервативні і клерикальні сторонництва бачать в плюральности послідну дошку ратунку. Бесідник полемізував з Толїнґером, який немов то поставив своє внесенє в інтересі селян, а робітникам закидував брак патріотизму і привязаня до держави. Дальше звернув ся пос. Брайтер против виїмкових постанов для Галичини що до вибору заступників послів. Вказуючи ще на трудности з причини віддаленя місця вибору і на наслідки плюральности, бесідник називає реформу карикатурою загального і рівного виборчого права.

Ціла черга бесідників промовляла відтак, іменно пп. Фінк, Ольшевский, Ґесман, Пітакко, Зедвіц, Зайц і Губер. Відтак забрав слово п. Міністер внутрішних справ др. Бінерт, покликуючи ся на свою заяву, зложену в комісиї виборчої реформи і на поставлені там сумніви, з причини яких правительство мусить заявити ся против внесеня пос. Толїнґера. Постанова о граници 35 лїт зробила би число осіб, маючих кілька голосів, чотири рази більшим від числа осіб, що мають один голос. Намірене заведенє цензу просьвіти не буде мати очевидного ефекту, так само як проектоване заведенє податкового цензу. Натомість ухваленє сего внесеня завело би нерівність права голосованя. Однако з одної сторони не можна очікувати сподїваного наслїдку з сеї причини, а з другої сторони в деяких виборчих округах нарушено би сим охорону національного стану посїданя. З тих причин бесідник мусить заявити ся против внесень пос. Толїнґера. В справі обовязку виборчого бесідник мусить поручити приняте комісийного внесеня, а заявити ся против внесеня посла Кайзера, бо правительство уважає пожаданим, щоби у вислїдї голосованя найшли вираз політичні переконаня у відношеню до сили політичних сторонництв. На підставі дат виказує бесідник, як при ріжних нагодах був ріжний удїл виборців голосованю. Що дотичить внесень меншости пп. Хоца і Перґельта про репрезентацию чеських меншостий, взглядно німецких в Будієвицях, Празі і Пильзнї, заявляє п. Міністер, що правительство бажало зразу завести національний катастер, однак відступило від того наміру з огляду на великі трудности, злучені з тою квестиєю і поручило примінене тих катастрів тілько там, де їх заведено вже при виборах до сойму. Вкінци поручає п. Міністер до увзглядненя внесенє пос. Пітакка.

По промові пос. Колїшера і по відчитаню кількох інтерпеляций замкнено засїданє.

В середу забрав в дальшій дискусиї перший голос пос. Бобжиньский, обговорюючи широко всї квестиї, випливаючі з V ґрупи комісийного предложеня про виборчу реформу, а по нїй промовляли пп. Ціпера, Кльофач і Адлєр. Пос. Абрагамович зголосив слїдуючу поправку відповідних приписів в комісийнім проєктї: „В Галичинї можуть місцевости, які після послїдного спису населеня мали тілько 1200 мешканців або менше, на зарядженє політичної власти краєвої лучити ся з найблизшими місцевостями в тім самім виборчім окрузї, в виборчу ґрупу. Також поодинокі громади того рода можуть бути прилучені до найблизше положеної а числячої більше, нїж 1.200 мешканців громади. В обох случаях, громади, що творять ґрупу, не можуть числити більше, як 5000 мешканців. При повисшім зарядженю має ся перестерігати засаду, що місце голосованя має бути доступне для виборців без надмірної страти часу“. Після того замкнено дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників, „contra“ ґр. Штернберґа а „pro“ п. Абрагамовича, які властиво оба промовляли за плюральностию.

2)

Велика тайна малої громади.

(З польского — Людв. Страшевича).

(Дальше).

Довго радили і урадити ніяк не могли, кого має громада Горошки Копровати вислати до Замброва до Шміли. Аж давний війт, що досн тихо сидів, каже:

— То може би сама поїхала? — і очима показав на війтиху.

Війтиха зойкнула:

— Ох сирота я, сирота, сама, саміська на сьвіті.

— То їдьте ви, кумо — каже Крук.

— Що я вдію нещаслива! — заводила жінка чим раз голоснійше.

— Поїдете?

— А вжеж поїду — відповіла, хлипаючи.

— А кілько єму давати? — питає знов давний війт.

— Хиба від двайцятьох не відступить.

— Хиба... мого коня я ледве за дванайцять виторгував — говорить солтис з Радуль.

— Не відступить — притверджує солтис з Лісник.

— Як за коня дванайцять, то за війта схоче з пятьдесять — воркнув писар.

— О, для пана писаря чим висше тим лїпше... певне — доповідає Крук.

— А хто ті гроші дасть? — питає війтиха, хлипаючи.

Спершу нїхто не відповів. Хто тут повинен дати гроші? Аж Крук говорить, але зупиняє ся:

— Га, хиба ви, кумо... атже то ваш чоловік.

Баба відрубала:

— Для мене чоловік, для вас війт!

І цілком перестала плакати.

— Правда — каже солтис з Радуль.

— Як би не був війтом, то цілком би єго не украли — притверджує війтиха.

— Правда — каже солтис з Лісник.

— Га, то нехай громада заплатить. Пане Лапкевич, напишіть-но письмо.

— Самі собі пишіть, коли вам спішить ся до кримїналу. Дав би вам начальник: з громади гроші стягати на хабарі для жида!

Як Крук не стане верещати:

— Коли я кажу, то писар мусить писати; як до кримїналу піду, то я, заступця, не писар!

І зірвав ся з війтівского стільця.

Лапкевич взяв за шапку і хотів вийти.

Аж давний війт і солтис з Радуль втихомирили Крука, отже й писар знов сів.

— Ну, що робити? — питає солтис з Лісник.

Всї чіхають ся в голови, а нїхто не знає, що робити.

— Мусить вам, кумо, прийде ся заплатити — відзиває ся Крук до війтихи.

— А не діждете — верещить жінка. — Гроша не дам, нехай з'їдуть урядники на слїдство, будете мати, заплатите більше!

Хитра баба, знає, що говорить.

Заступець і солтиси ще більше чіхають голови. Перший розміркував довгий війт і відзиває ся:

— А може би всїх солтисів скликати, нехай кождий в своїй громадї тихцем збере.

— Не дадуть — перечить солтис з Радуль.

— І... і... дадуть — каже солтис з Лісник.

Сонце стануло вже на полудне, а в канцеляриї громади Горошки Копровати нарада не перестає. Насходило ся людий ціла купа, всї говорять. Постановили вже, що війтиха поїде до Шміли; на оголошенє в церкві і вибубненє в Більні она дасть, а для жида солтиси зберуть по селах.

Аж давний війт відзиває ся:

— Шкода, що ми не пішли до сьвященика, був би може лїпше порадив.

— Е, е! — перечить солтис з Радуль.

— То ходім тепер — намавляє солтис з Лісник.

Увійшов до комнати стражник земский.

— Що тут тілько насходило ся! — кричить від порога — ви забирайте ся!

Люди збили ся в купку, але не виходять.

— Ну! — кричить стражник.

Взяв шаблю через половину і долішним кінцем висуває хлопів і баби з комнати.

Всї непотрібні вийшли. Замкнув двері і питає:

— Ну? Є війт?

— Звідки має бути? — відповідає Крук, чіхаючись за ухом.

— То зле! Може бути з вами зле. Війта згубили! Хто знає, де він і чи жиє.

Між фактичними спростованями пос. Василько зазначив, що не хотів кидати підозрінь на галицких урядників, а говорив тілько про цілий стан взагалї. Пропорциональну систему створено для Галичини тілько тому, щоби забезпечити мандати деяких кругів. Зголошене нинї внесене п. Абрагамовича справджує всі обави бесїдника.

По промовах референтів меншостий і головного референта приступлено до голосованя. Внесене пос. Василько, щоби лучити громади, які виносять тілько 500 мешканців, в виборчі ґрупи — відкинено 242 голосами против 111. — Внесене пос. Кайзера про виборчий примус відкинено так само. — Внесене пос. Толінґера в поіменнім голосованю відкинено 201 голосами против 143 (гучні оплески в палаті і на ґалериях, яким за те віцепрез. Жачек грозить опорожненем). — Принято всі постанови V. ґрупи в редакциї комісиї. — З причини гамору на ґалериях велїв їх президент опорожнити. — Вкінци принято поправку пос. Пітакка, після якої кождий, засуджений два рази за пияньство на кару арешту, має стратити на 3 роки пасивне і активне виборче право. На тім полагоджено цїлу V. ґрупу і перервано засїданє.

Новинки.

Львів, дня 23-го падолиста 1906.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував суплента реальної школи в Коросні, Володимира Ковальского, дїйстним учителем.

— **Шкільні лїкарі.** Міністерство просьвіти вислало до всїх рад краєвих розпорядженє в справі установленя шкільних лїкарів, в котрім взиває їх, щоби они зложили звіт, в якім обємі і в який спосіб дала би ся перевести орґанїзация лїкарскої служби шкільної в школах народних.

— **Стан засївів** на основі звіту міністерства рільництва з першої половини падолиста взагалї добрий, з виїмком полудневого Тиролю і Країни, де великі зливи наробили значної шкоди. Зимові засїви вже всюди покінчено. Сходяча озимина має переважно гарну краску. В Галичинї, як і в Чехії, на Мораві, Шлеску, Буковинї і в Стириї появили ся миши, що роблять великі шкоди. Особливо у всхідній Галичинї тоті шкоди були такі великі, що в многих місцевостях треба було озимину заорати. Озиме жито взагалї добре, так само пшениця. Засїви ріпаку випали вдоволяючо. Збір кукурузи був богатий, головно у всхідній Галичинї, в полудневій Мораві і в Долїшній Австриї. Барабол не дописали. В західній Галичинї збір випав середно, у всхідній зовсїм зле. Бураки також випали слабо у всїх майже краях монархії, в західній Галичинї слабо, у всхідній зле. Капусти зібрано взагалї богато. Отава є буйна. Конюшинї дали ся в знаки миши, головно в Галичинї, на Буковинї і в Долїшній та Горішній Австриї.

— **Господарско-промислова комісия** товариства „Просьвіта“ у Львові повідомляє, що у всїх справах господарско-промислових буде членам товариства „Просьвіти“ удїляти безплатно фахових інформаций і порад. Для улекшеня дїловодства належить письма в тих справах виразно адресувати до комісиї господарско-промислової товариства „Просьвіта“ у Львові (Ринок ч. 10). На відповідь належить долучити почтову марку. Коли до письма долучені які важні документи, лист треба вислати за рецепісом і на таку (рекомендовану) відповідь належить долучити почтові марки.

— **Загальні збори** філїї руского товариства педагоґічного в Стрию відбудуть ся в суботу 8-го н. ст. грудня 1906 о годинї $10^1/_2$ рано в сали „Народного Дому“. — Потім відбудуть ся також загальні збори стрийского відділу окружного „Взаїмної помочи учителїв“.

— **Траґедия сьпівака.** В однім з берлиньских готелїв закінчила ся онагди ориґінальна траґедия, котрої жертвою став ся сьпівак, тенор берлиньскої опери М. Артист той, мужчина лїт 29, відобрав собі житє вистрілом з револьвера, а причиною того була якась Американка. Перед кількома тиждиями виступав той артист в однім з провінціональних театрів з великим успіхом. В театрі пізнала его і полюбила якась Американка та й тенорист єї полюбив. Тоті відносини тревали чотирнайцять днів; Американка намовила артиста, щоби він вертав до Берлина. Тут заїхали они до приватного готелю при ул. Шарльотти. Нараз все нагло скінчило ся. Якось кілька днів тому назад застав він на столї лист від Американки, в котрім она прощає ся з ним і подає єму до відомости, що мусить вертати до Ню-Йорку, бо она замужна і має двоє дїтий. До листу був ще долучений чек на 25.000 марок, виставлений до одного з берлиньских банків. Тенорист відослав той чек до банку, а сам стрілив собі кулею в рот. Куля пробила піднебінє і застрягла в мозку, але смерть не наступила в тій хвили; артист мучив ся ще девять годин, заким помер.

— **Замах на церков сьв. Петра** інтересує дальше дуже живо загальну опінїю. Анархісти віднекують ся всякої звязи з тим замахом, який впрочім не наробив нїякої шкоди, нї в творах церковної штуки, нагромаджених в церкві, нї в людскім здоровлю. Полїция однак гадає, що має до дїла таки з анархістичним атентатом, та здогадує ся, що то пімста анархістів за недозволений похід з нагоди якогось партийного обходу анархістів. З другого боку дуже недоладне зладженє бомби не вказувало би на анархістичне жерело замаху. Папа, довідавши ся о замаху, висловив ся, що міг его доконати лише божевільний. Полїция живо збирає дані, якіб навели єї на виновника. Сконстатовано доси, що імовірний виновник єсть мабуть верховинцем з поблизьких альбаньских гір (колишна Alba longa), бо дехто бачив на короткий час перед замахом так одїтого чоловіка, що крутив ся по церкві, а крім того сконстатовано, що так одїтий чоловік купував в однім зелїзнім складї як-раз такі цьвяхи, якими була наповнена пушка. Міністерство внутрішних справ обіцяло кождому, хто подасть які-небудь вказівки що до особи виновника, нагороду 1.000 лїрів.

— **Арештоване російского хулїґана.** Від якогось часу дїяли ся в чесанівскім повітї часті крадежі з вломами та крадежі більших або менших сум і дорогоцінностий. Довгий час не можна було знати, хто тих крадежий допускає ся, а підозрінє падало на місцевих злодіїв. Тимчасом жандармериї удало ся вислїдити, що крадежий тих допускав ся російский хулїган, якийсь Богдан Рудвіцкий, котрий втїк з російского войска. Комендант стациї жандармериї в Чесанові, п. Райский арештував Рудницкого, а він того самого дня втїк з арешту в Чесанові і допустив ся з якимсь спільником двох крадежий. Єго зловлено знову і відослано до Львова. Єсть підозрінє, що Рудницкий допустив ся перед кількома місяцями убийства в чесанівскім повітї.

— **Дрібні вісти.** Третий баталїон 30 полку піхоти, котрий перед кількома місяцями був перенесений до Босни, вертає завтра, в суботу о 11 годинї в ночи. — Страйк челяди пекарскої потягне ся мабуть довго, бо нїяка сторона не хоче уступити а до того заносить ся ще на новий страйк: в обороні пекарскої челяди стає челядь різницка і не лиш збирає для товаришів долї складки, але й грозить також страйком, скоро пекарі не погодять ся зі

— Що має не жити — каже знов Крук — викупимо від жида.

Стражник крутить головою.

— А до повіту вже післали?

— Нї — воркнув писар.

— То зле, то дуже зле! Як така річ стала ся, то перша справа післати до повіту рапорт.

— Ми то би так хотїли... — говорить Крук, а солтис з Радуль і давний війт моргають на него — щоби .. пане Кулаковский...

Давний війт торкнув Крука ногою під столом. Крук вкінци зрозумів.

— Ходіть-но сюди, пане Кулаковский.

І вивів єго до другої комнати. Були там хвилю. Закликали писаря. Коли вернули назад, стражник взяв шапку і каже:

— Ну, робіть як хочете; я не буду мішати ся.

Всїм поклонив ся і вийшов. Але зараз вернув і каже:

— Все таки треба оглянути.

Пійшли під війтову хату. Дивлять ся: вікно цїлїсеньке, лише від віконниці відорвана одна завіса.

— Чи то так перше було? — питає стражник.

— Де було! Цїлїська була.

— Не говорили-б ви, війтихо! — перебиває наймит. — Від коли то вже тої завіси нема! Не було, пане стражник, не було!

— А о! — каже давний війт і показує слїди ніг під вікном.

— Слїдів богато, одні від чобіт, инші від босих ніг.

— О — каже стражник — злодіїв було богато, одні в чоботах, другі босо.

— Пане стражник — перебиває знов наймит — від рана тілько тут народу звалило ся, то й витоптали; звідки то можуть бути злодійскі слїди?

— А я тебе питаю? — прискочив стражник до наймита. — Дурак!

Наймит утїк.

Стражник попоїв і напив ся у писаря, посидїв у війтихи. Сховав в сидженє клунок в білій хустцї і поїхав.

Всї в цїлім селї і в цїлій громадї вернули до роботи.

Лише війтиха сидить при вікнї і глядить пильно, як єї сороката кокошка гребе розмяклу по дощи землю під хатою. То обома ногами перебирає, немов би зі злости, то одною щось відгортає, то бє дзюбом, а холодний осїнний вітер підвіває єї задертий хвіст. Воробець скаче довкола кокошки; що трохи поскаче, то задре головку до гори і дивить ся, що та сьмішна курка виробляє. Цїкавий воробець, рад би й собі що спитати, але боїть ся і держить ся здалека.

Війтиха гадає о війтї! Она знає, що як злодій що доброго украде, то не легко віддасть. Лихі хлопскі конята приведе за будь що, а Зарицкому з Лопянки... о!.. то конї цїлком пропали. Господь знає, на що злодії війта ужили.

— Хиба я тебе, війте, вже не побачу — гадає розжалоблена жінка і починає плакати. — Ох, війте, війте!

Баба мудра, знає, що громада о війта не стоїть. Крук до печатки аж трясе ся. Що їм, иншого собі виберуть, а хто їй війта заступить, біднїй сиротї. Чого она не догляне, они не зроблять.

Жінцї сльози горохом котять ся, але гадає, що якби війт пропав, то Франко Омля певне зараз сватів прислав би. Не аби який хлоп!

Війтиха перехрестила ся. Велїла наймитови запрягти, поїхала до Копровини, дала на оголошенє в церкві, поїхала аж до Більна, дала вибубнити. По дорозї розпитує людий, чи хто украденого війта не бачив. Але нїхто не бачив, нїхто не чув.

Вернула війтиха вже під вечер до дому: про війта нї чутки нема.

На другий день від самого рана їздить війтиха з гостинця на гостинець, в коршмах в кожду дїру заглядає, глядить по під корчі — нїгде війта нї на лік. Може люди що й знають — але чи то хто скаже? Кождий розуміє, що злодії того не люблять і свого не дарують. Волїє не говорити.

Лише один шляхтич, що їхав від сторони Білостока, бачив, як в ночи під Золоториєю везли якогось війта, але не знає: того, чи иншого. Люди не дуже на то уважали, бо звістна річ, як шляхтич їде сам в ночи а не спить, то дрімає; певне не добачив і невійта взяв за війта. Але війтиха зараз поїхала до Золотори, всї стежочки перешукала, заглядала до стоділ, до обор — мало їй хустки з голови не здоймили. Де лиш почує о якій хорошій дївчинї, впрошує ся до хати, до алькиря. Розступи ся земле — війта нема.

(Дальше буде).

своїми челядниками. — Оногди арештувала поліция пятьох робітників столярских за побите наймита з пекарні Ґруберової при ул. Вірменьскій, Майзельса. — Згублено книжочку каси щадности ч. 89.860 на 60 корон. — З канцелярії Архіву актів городских вкрадено маринарку професора дра Бальцера, що висіла на вішалці а в котрій був полярес з квотою около 70 корон, всілякі листи і записки. — Еві Варунок, служници при улици Личаківскій число 84 А, вкрадено з кухні десять шнурів коралів. — У Відни збанкротував славний музик Іван Штравс, син щеславнійшого музика і композитора Едварда. Штравс наробив довгів на звиш 200.000 корон, котрі мимо величезних доходів, які мав зі своїх концертів в Німеччині, не міг поплатити. Суд засудив его на тиждень строгого арешту. — Функціонар львівскої Фільгармонії Прохаска побив оногди і зранив в голову якимсь острим знарядом білетера кінематоґрафічного підприємства „Royal Vio", Граба, котрий підчас представленя не хотів впустити его до салі. Граба відвезено до шпиталю а Прохаску арештовано і знайдено при нім револьвер, два ножики і ножиці. Прохаску випущено за порукою посесорів скарбківскої салі на волю. — Послугач готелевий Петро Міллер в готели Европейскім запаливши в печи камінним вуглем, заткав его за скоро і ляг спати. З рана найдено его непритомного, однак стациї ратунковій удало ся привести до житя і відставлено его до шпиталю.

— Громада, що не дає рекрутів. З Еденбурґа на Угорщині доносять: Громада Бодеґелі, положена в повіті Чорна, дожила тої сумної слави, що не буде ставити рекрутів, бо підчас якоїсь пошести в 1894 повмирали всі діти, що в тім роцї родили ся. Сего року ставило ся там 37 обовязаних до служби військової і ані один з них не був здібний. Коли в 1915 р. прийде до головного асентирунку, то ані один обовязаний до служби не стане, бо, як вже сказано, повмирали всі хлопці, котрі мали би в сім роцї ставити ся.

— Фотоґрафія зрадила. В ческім місті Адорф часто пропадали купцеви Шустрови гроші з бюрка. Аби спіймати злодія, Шустер поставив в торговли фотоґрафічний апарат, звернений дулом до бюрка і наставив его автоматично так, що апарат по отворено бюрка мав ділати. По кількох днях отворено апарат, на кліши була відбитка — его практиканта. Хлопець сейчас признав ся до крадежи, коли побачив такого сьвідка, як свою власну фотоґрафію.

— Масове троєнє людий. З Темешвару доносять, що тамошний судия слїдчий казав в громадї Кнез арештувати трох мужчин і шість жінок підозріних о то, що они свої жінки вбглядно своїх мужів троїли. Вже перед кількома місяцями донесено до суду, що половина похоронених на кладовищи в Кнез людий то самі отроєні. Вналідок того відкопано 25 трупів а розслїди судово-лікарскі показали, що 13 трупів були отроєних аршеником. Тої отрyї вистарала ся була якась арештована тепер жінка іменем Марта Петрубані, котра також і свого чоловіка отроїла. То вже трета громада в полудневій Угорщині, де в послїдних десяти роках масами троєно людий.

— Про зухвалу крадіж доносять нинішні депеші з Тіонвіль (по німецки Діденгофен) в Льотаринґії: Вчера станули в однім з тутешних готелів дві особи, ніби Парижани і наймили 3 робітників та вислали їх до палати ад'ютанта француского міністра війни пана Бертієра, проживаючого постійно в Парижи. Робітники показали письмо Бертієра поручаюче їм забрати з палати ґобеліни, вартости около 100.000 марок. Служба в палаті помагала їм забирати ґобеліни. Коли відтак завідатель палати вернув з польованя, заявив, що такого порученя не видано. Згадані робітники щезли без слїду.

Телеґрами.

Відень 23 падолиста. Субкомітет комісиї для реформи виборчої ухвалив нині цілий закон о охороні свободи виборів.

Будапешт 23 падолиста. Палата послів скінчила загальну дискусию над буджетом і нині приступить до специяльної дискусиї.

Варшава 23 падолиста. Оногди арештовано 25 робітників фабрики виробів зелїзних „Вулькан" на Празї і 15 робітників головного відділу фабрики при ул. Намістниківскій. По зборах заряду „Союза молодежи" арештовано дома предсїдателя союза Пожицкого і трох его братів.

Петербург 23 падолиста. До аґітациї союза „істінно русскіх людей" против розширеня прав жидів — як доносять з Києва — прилучив ся також „союз законного порядку". Цар і Столипин одержали депеші від членів союза „істінно русскіх людей" з представленєм, що не треба розширяти прав жидів. Депеша до Столипина каже, що розширене прав жидів довело би членів союза до злочину.

Петербург 23 падолиста. (П. А.) На вчерашнім засїданю приняла рада міністрів проєкт міністра скарбу що до будови амурскої зелїзниці. Нова зелїзнниця піде із Стретеньска через Покровск до Хабаровска і буде ділити ся на дві части: одна від Стретеньска до Покровска, 360 верст довга; друга від Покровска до Хабаровска, 14000 верств довга.

Одеса 23 падолиста. Депутация колеґії професорів просила команданта округа войскового о средства безпечности для студентів. Командант обіцяв поробити відповідні зарядженя. — На основі чутки о наміренім погромі пробовано вчера рабувати склепи близько ринку. Поліция ще в пору зробила спокій.

Одеса 23 падолиста. Оногди вечером доконано на університетскій клініці кілька нападів на студентів, при чім кількох зранено. Вчера перед полуднем зібрали ся професори в цїли обдуманя средств забезпеченя студентів. Тою самою справою займали ся також збори студентів.

Тифліс 23 падолиста. (П. А.) Лікарі стратили надію удержати при житю бувшого ґубернатора Єлисаветполя. Виновників замаху мимо енерґічного пошукуваня не відшукано.

Тифліс 23 падолиста. (П. А.) На шефа руху закавкаскої зелїзниці, інжинера Бердта напали два незнані люди, з котрих один стрілив до него з револьвера. Бердт застрілив одного на місци. Стан Бердта, котрий має прострілені легки, єсть ґрізний.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачова
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави руской, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачова
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачова, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачова, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачова, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).